

tigen Pflanze, *Methonica superba* Lam. (लाङ्गलिकी), ÇABDAK. im ÇKDR.

तृषाम् (तृ + भू) f. Urinblase ÇABDAK. im ÇKDR.

तृषारोग (तृ + रोग) m. ein krankhafter Durst, Bez. einer best. Krankheit MBH. 12, 11268.

तृषाक 1) n. Wasser. — 2) f. आ eine Art Fenchel ÇABDAK. im ÇKDR. — Die richtige Form wird wohl तृषाकन् (तृषा + कन्) den Durst vertreibend sein.

तृषित adj. s. u. तृष; nach ÇKDR. und WILS. n. Durst.

तृषितोत्तर (तृषित n. + उत्तर 4, e) f. N. einer Pflanze (अशनपर्णी) ÇABDAK. im ÇKDR.

तृषु (von तृष् adj. gierig, avidus; heftig auf Etwas zufahrend, flink Nir. 6, 12. तृषीमन् प्रसितिं दूषानो ऽस्तासि विध्यं रत्नसस्तृषिष्ठैः RV. 4, 4, 1. तृषु यदत्रा तृषुणा वचनं तृषु दूतं कृणुते यद्धो अग्निः 7, 11, adv. NAIGH. 2, 15. तृषु विव्यन्नसेषु तिष्ठति RV. 1, 58, 2. 4. तृषु यदत्रा समवृक्तं तृषुः 7, 3, 4. 10, 91, 7. 1:3, 8. यो अस्मा अन्नं तृषाई दधाति 79, 5. 113, 6.

तृषुच्यवम् (तृषु + च्य) adj. flink —, hastig sich bewegend: तृषुच्यवसो बुद्धेई नामैः RV. 6, 66, 10.

तृषुच्यन् (तृषु + च्यन्) adj. dass. RV. 1, 140, 3.

तृष्ट adj. rauh, kratzend; holperig; heiser, rauh von der Stimme: तृष्टमेत्कटुकमेतदयाष्ठवद्विषवन्नैतदत्वे RV. 10, 85, 34. तृष्टया गौरनाद्या AV. 5, 18, 8. 19, 5. 7, 113, 2. 19, 57, 4. यद्वाचस्तृष्टं जनयति रभाः RV. 10, 87, 13. प्रत्यगैर्न शय्या यत्तु तृष्टाः 13. अतिं तृष्टं वंचन्तिथयिव सुमना अस्ति das Beissende d. i. den Rauch (vgl. तृष्टधूम) hast du überwunden 3, 9, 3.

तृष्टन्म (तृष्ट + न्) adj. rauhes Gebiss habend AV. 6, 30, 3.

तृष्टंश्मन् (तृष्ट + श्) adj. rauhen Biss habend AV. 12, 1, 46.

तृष्टधूम (तृष्ट + धूम) adj. scharfen, beissenden Hauch habend, von einer Schlange AV. 19, 47, 3. 50, 1.

तृष्टवन्दन (तृष्ट + व) adj. f. आ etwa deren Liebkosung widerlich ist AV. 7, 113, 1.

तृष्टाव (तृष्ट + अव) s. तार्ष्टाव.

तृष्टामा (तृष्ट + अम) f. N. pr. eines Flusses RV. 10, 75, 6.

तृष्टिका (von तृष्ट) adj. f. rauh, schäbig, widerlich, von einem Weibe AV. 7, 113, 1. 2.

तृष्टक angeblich = तृष्टन् Colebr. und Lois. zu AK. 3, 1, 22.

तृष्टन् (von तृष्) adj. durstig Nir. 11, 15. P. 3, 2, 172. Vop. 26, 161. H. 393. अस्मिन्नुत्सं गार्तमाय तृष्टन् RV. 1, 85, 11. 103, 7. 5, 57, 1. 7, 33, 5. übertr. gierig AK. 3, 1, 22. H. 429. — Vgl. अतृष्टन्.

तृष्ठा (wie eben, तृष्ठा UNÄDIS. 3, 12) f. Durst AK. 3, 4, 54. H. 393. an. 1, 15. MED. n. 16. अयो मध्ये तस्त्रिवांसं तृष्ठाविदस्त्रितारम् RV. 7, 89, 4. 9, 79, 3. 1, 38, 3. AV. 3, 31, 3. 11, 8, 21. ÇAT. BR. 1, 7, 3, 28. KAUC. 27. M. 8, 67. HIP. 1, 19. DAÇ. 1, 38. SUÇR. 1, 117, 3. 118, 12. RT. 1, 15. VID. 248. कृतद्विपेन्द्र हृद्विस्तृष्ठा किन्त्यात्मनः HIT. I, 96. übertr. Begier, Habsucht, heftiges Verlangen AK. TRIK. 2, 9, 1. H. 430. H. an. MED. HIR. 123. HIT. I, 178. वाक्यमानस्तृष्ठा im Gegens. zu संतृष्ट 139. युद्धं R. 4, 9, 57. भोगं RAH. 8, 2. राष्यं 12, 19. अर्थं BHIG. P. 7, 6, 10. तृष्ठा und लोभ die Eltern des Dambha PRAA. 24, 19. तृष्ठा eine Tochter des Todes VP. 56. des PĀPTJAMĀS LALIT. 333. entsteht aus वेदना und erzeugt उपादान BURN. Intr. 487. 497. fgg. — Vgl. अतृष्टन्, अतृष्टन्.

तृष्ठातय (तृ + तय) m. das Verschwinden des Verlangens, Gemüthsruhe H. 304.

तृष्ठाघ्न (तृ + घ्न) adj. durstlöschend SUÇR. 1, 172, 2.

तृष्ठाभय (von तृष्ठा oder तृष्ठा + अभय) adj. vor Durst vergehend: ष-धातिथि RĪGĀ-TAR. 6, 145.

तृष्ठामारि (तृ + मारि) m. das Verschmachten, Verdursten AV. 4, 17, 6. 7. तृष्ठागि (तृष्ठा + गि Feind) m. eine best. Pflanze (पर्पट) RĪGĀS. im ÇKDR.

तृष्ठाणु (von तृष्ठा) adj. viel oder heftig durstend SUÇR. 2, 383, 19.

तृष्ठावह्वत्री (तृ + व) mit doppeltem Accent gaṇa वनस्पत्यादि zu P. 6, 2, 140.

तृष्या (von तृष्, vgl. गृष्या) f. Durst; davon तृष्यावत् adj. durstig: य-दीमेना उशतो अ-यत्रर्षीतृष्यावतः प्रावृष्यागतायाम् RV. 7, 103, 3. अतृष्या (s. d.) kann auch in अ + तृष्या zerlegt werden. — Vgl. तृष्यावत्.

तेजै m. VS. 23, 1 von Maulon. nicht erklärt und sonst nicht vor-kommend.

तेज्, तेजति schützen Dhātup. 7, 56.

तेज 1) m. a) nom. act. von तेज्, zur Erklärung von शान् Vop. 8, 132. — b) N. pr. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 8, 1226. — 2) तेजा (= तेजस्?) in ति-लेतेजा.

तेजःप्रभ (तेजस् + प्रभ) adj. den Glanz des Lichtes habend, Bez. einer Waffe R. 1, 29, 18.

तेजःपाल (तेजस् + पाल) m. eine best. Pflanze, = बहुपाल, शाल्मली-पाल, स्तवकपाल, स्तेयपाल, गन्धपाल, काण्टवृत्त RĪGĀS. im ÇKDR.

तेजन (von तेजा) 1) n. a) das Schärfen Dhātup. 23, 26. 24, 28. das Ent-zünden: त्रकस्थस्याग्नेः SUÇR. 2, 140, 10. 17. — b) Spitze, Pfeilspitze: ति-ज्मं MBu. 6, 3187. सु० 4, 1523. 1579. 6, 2856; vgl. सुतेजिताः शरः 3, 7169.

6, 3183. अग्निव्यलितं M. 7, 90 (KULL. giebt तेजन durch पालक wieder). — c) proparox. Rohr, Rohrstab; Schaft (des Pfeils): तेजमिव ममुस्तेजेनेनै

एकं पात्रमभवे जेकमानम् RV. 1, 110, 5. यथा यो च पृथिवीं चातस्तिष्ठति तेजनम् AV. 1, 2, 4. 6, 49, 1. 20, 136, 3. इषुमेकतेजनां शतशल्याम् 6, 57, 1.

अनीकम्, शल्याः, तेजनम्, पर्णानि AIT. BR. 1, 25, 3, 26. KĀṬH. 23, 1. Ind. St. 2, 313. शरव्या वै तेजनम् P. 6, 1, 83. VĀRT. 2, Sch. = वंश AK. 2, 4, 5, 26. MED. n. 72. = मुञ्ज, शर् Saccharum Sara Roxb. H. 1192. an. 2.

410. RĪGĀS. im ÇKDR. = भद्रमुञ्ज RĪGĀS. = रामबाण NIGU. Pr. Das Rohr ist vielleicht so benannt worden, weil es spitz zuläuft. — 2) f. ३ gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. a) ein Geflecht —, ein Gebund von Schilf, Stroh

u. s. w.; Bündel, Bausch, manipulus: यथा वै तेजन्यत एव यत्त उयते KĀṬH. 23, 9. तयथैवाद् इति क् स्माद् तेजन्या उभयतो ऽत्तयोरप्रसंसाय

बसौ नक्षति AIT. BR. 1, 11 (nach Śā. = रज्जु). KĀṬH. 22, 13. तेजनीमुत्-रतो धारयति ÇAT. BR. 13, 8, 12. पश्चाद्मेस्तेजनीं कटे वा दक्षिणापादन

प्रकृत्य PĀR. GRH. 1, 5. KAUC. 86. = तृष्णपूलक wohl Matte MED. Viell. Haarbush auf dem Kopfe (eines Pferdes): अश्वानां च न केशांश्चिक्न्युः

न तेजनीदत्तान् न प्रस्रवणानि LĪṬJ. 9, 2, 26. 28. — b) N. einer Pflanze, = मूर्वा Sansevieria Roxburghiana Schult. AK. 2, 4, 3, 2. RATNAM. 32. =

ध्यातिष्मती Cardiospermum Halicacabum ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. सुगन्धितेजन.

तेजनक (von तेजन) m. Saccharum Sara (शर्) Roxb. AK. 2, 4, 3, 27.